

OŚLACHCIĆ SIĘ (1) *vb pf*

3 pl m pers praet oślachcili się.

Sł stp s.v. oszlachcić, Cn, Linde brak.

*Uczynić się szlachetnym, znamienitym [czym]: á ktorzi fię [ludzie] fámí cnotą íwą y męftwem ośláhcíli [qui se ... nobilitarunt]/ herby śláhcickimi máią być zdobieni *ModrzBaz* 119.*

Formacje współrdzenne cf 2. ŚLACHCIĆ.

EW